

PRVA SKUPŠTINA HRVATSKE UDRUGE SOCIJALNIH RADNIKA

Josip Globočnik

Zadnje četverogodišnje razdoblje iskristaliziralo je nekoliko tendencija koje su svaka za sebe i sve zajedno u bitnoj mjeri utjecale na poslove socijalnog rada i profesiju socijalnog radnika u cjelini, određujući joj mjesto u širem društvenom kontekstu. Ispod naše prividne neaktivnosti, već tijekom 1991. godine, bivše Predsjedništvo (u nepotpunom sastavu) i od njega izabran Odbor za rad u ratnim uvjetima, a kasnije u novom sastavu i Odbor za pripremu Skupštine, nastojali su održati kontinuitet struke, prepoznati njene vitalne interese i stvoriti modalitete njenog budućeg djelovanja. Svoja iskustva i saznanja pretočili su u pripremu materijala koji je bio osnova za sazrijevanje i rad Skupštine. Kao uvod u nju organizirali su Novogodišnji susret socijalnih radnika s uzvanicima u Domu umirovljenika Trnje. Nakon niza pripremних sastanaka, Skupština socijalnih radnika održala se 12. veljače 1994. u Centru za društvenu brigu o starijim osobama "Trešnjevka". Prisutnih 58 delegata iz bivših općinskih društava, u atmosferi povjerenja, želje za ponovnim djelovanjem, tolerancije i konstruktivnih rasprava, prihvatio je i verificiralo niz zaključaka i dalekosežnih odluka, koje je podržalo 20 gostiju* uz odobravanje.

1. Tom prilikom:

- prihvaćen je Statut Udruge sa njenom organizacijskom shemom, ciljevima i polaznom članarinom,
- prihvaćen je prijedlog da se javno pohvali struku za dostignute rezultate u prethodnom razdoblju, od strane Predsjednika Republike dr. F. Tuđman.
- ubrojeni su stavovi o reformi visokoškolskog obrazovanja, mjestu Centra za obrazovanje socijalnih radnika i o potrebi struke za kontinuiranim obrazovanjem,
- dane su razriješnice starom Predsjedništvu, uz odluku da se Savez društva socijalnih radnika transformira u Udrugu socijalnih radnika, sa svim pravnim učincima,
- izabrani su delegati u Upravni odbor sa 25 članova na županijskom načelu (21 županijsko društvo) i članovi Nadzornog odbora.

2. Temeljem predloženih polaznih osnova u materijalima, raspravom su dani elementi za:

- izradu Programske orientacije s odgovarajućim Programom rada;
- izradu Kodeksa etike socijalnih radnika s prijedlogom radne grupe koja će tri predložene verzije kodeksa ubrojiti u konačan tekst;
- izradu Adresara socijalnih radnika Hrvatske, pri čemu je stavljen naglasak na članstvo; njegov doprinos, zalaganje i obnašanje zadaća, akcija i svih sadržaja rada u županijskom društvu i Hrvatskoj udruzi u cjelini.

* Ministarstvo rada i socijalne skrbi, Fonda socijalne zaštite, profesori Studijskog Centra socijalnog rada Pravnog fakulteta te drugih ustanova i službi.

Skupština je posebnom odlukom zadužila Upravni odbor da temeljne dokumente uoblići i objavi zajedno s ostalim zaključcima te ga je ovlastila da ih proceduralno verificira na svojim sjednicama.

Kameni međaši djelovanja Društava i Udruge uobličeni su Statutom, Kodeksom i Programskom orijentacijom, što znači da oni zajedno osiguravaju jedinstvo, samostalnost i profesionalnost članstva koje stručnim radom i smišljenim programima i ciljevima osigurava sebi prostor za podizanje digniteta i uobličavanje identiteta koji naša struka treba i zaslužuje.

Konstituiranje županijskih društava je pri kraju, što znači da će biti dovršeno u jesenskom razdoblju.

To je podloga i uvjet za druge oblike konkretnog sekcijskog rada i programske aktivnosti.

PROGRAMSKA ORIJENTACIJA HRVATSKE UDRUGE SOCIJALNIH RADNIKA

UVOD

Za razliku od difuzne i izvanske upućenosti na nosioce društvenog razvoja na svim razinama i nametnute nam disperzivne odgovornosti za sve globalne društvene procese, stanja i pojave u čitavom spektru međuodnosa, a posljedično tome sustavno odvraćane pozornosti od vlastitih potreba i interesa, socijalni radnici, u svom budućem djelovanju preko Udruge, prvenstveno nastoje stvarati referentni okvir i ostvariti pretpostavke za partnerski odnos sa svim referentnim društvenim činiocima, potvrđujući svoju stručnoetičku profiliranost - prepoznatljivost, koja je i iskustveno utemeljena te kvalitetnim i samoprijegornim radom dokazana i prokušana na svim segmentima djelovanja.

Demarginalizacija poslova socijalnog rada na raznim područjima djelovanja, demarginalizacija socijalnog rada kao znanstvene i stručne discipline i demarginalizacija socijalnih radnika kao profesije u stručnom i statusnom smislu, strateški su interes i potrebe za okupljanjem struke.

Tako relativno visoko postavljeni ciljevi mogu se realizirati tek kao rezultanta utvrđenih i osmišljenih elemenata koji čine mrežu vertikalno i horizontalno postavljenih odnosa i komplementarnih aktivnosti organa, sekcija, komisija i radnih grupa Udruge, u svom sadržajnom aspektu. Odredivanjem referentnog okvira aktivnosti u Udrudi, po grupama zadataka s instrumentarijem, utvrđena su osnovna načela, od kojih posebnu vrijednost i značenje imaju:

1. samostalnost - neovisnost u radu,
2. čanska povezanost i organizacijska koherentnost,
3. korištenje stručnih znanja, metoda rada i tehnika u programiranju aktivnosti i u njihovoj realizaciji, s naglaskom na osobnoj odgovornosti za rad Udruge, za uvažavanje struke i za izvršenje povjerenih zadataka,
4. izgradnja i očuvanje identiteta / prepoznatljivosti / struke socijalnog radnika i njegova promidžba u svakom pogledu, na društvenom i osobnom planu.

1. SAMOSTALNOST - NEOVISNOST U RADU

Samostalnost-neovisnost u radu ne znači autarhičnu zatvorenost u krug cirkularne samodovoljnosti, već podrazumijeva ostvarivanje prepostavki za materijalnu, stručnu i psihološku autonomnost, koja daje ispravnu orijentaciju u spektru raznovrsnih interesa, i samostalnost u izboru načina, vrste i subjekata suradnje na raznim razinama i područjima, uključujući definirane pristupe, stavove i postupke djelovanja na temeljima ostvarenja i zadovoljenja vlastitih potreba i interesa. Samostalnost implicira čitav spektar komplementarnih i međuovisnih zadataka, s jasno formuliranim načinima i pravcima djelovanja.

1.1. MATERIJALNA NEOVISNOST

a) Članarina - jedan je od stalnih izvora prihoda društava i udruga. Implicitira niz pozitivnih psiholoških potvrda pripadanja, zajedništva, snagu dokazivanja na stručnom i osobnom planu. Iz tih razloga treba postići da plaćaju članarinu svi socijalni radnici (i počasni članovi) na regionalnom načelu, i uz razradu načina njenog prikupljanja.

b) Donatorstvo i sponsorstvo - na razini društava i Udruge programirati pogodne aktivnosti - akcije koje bi mogle biti potpomognute na taj način, uz izradu metodologije za njihovo izvršenje.

c) Vlastita djelatnost: izrada stručnih i aplikativnih socijalno - zaštitnih programa ili različiti oblici savjetodavnog rada (savjetovališta, namjenski telefoni i drugo).

Programi mogu biti upućeni prema: korisnicima pokategorijama i problematici (djeca, stari, prognanici itd.), organizacijama i institucijama, drugim strukama, vlastitoj struci po sadržaju - edukativni, samozaštitni. Izrada tako strukturiranih programa povjerava se radnim grupama na razini društava i Udruge, a pomoć za njihovo financiranje može se namjenski uputiti organizacijama koje imaju mogućnosti za njihovu realizaciju, ili se mogu ponuditi za to zainteresiranim subjektima, pod određenim uvjetima.

Materijalna neovisnost u svom osnovnom određenju ne podržava ideju o profitabilnosti Udruge kao cilju, već podrazumijeva njeno nesmetano funkcioniranje u

- *administrativno - tehničkom aspektu* (pošta, telefon, dopisivanje, najam prostora, priznanja i nagrade, putni troškovi, studijska putovanja i razmjena iskustava, troškovi za projekte i vanjske suradnike, za pokretanje izdavačke djelatnosti, publiciranje iskustava te pravnu pomoć i zaštitu),

- *programsко - sadržajnom aspektu* (niz zadaća i aktivnosti na svim područjima i razinama djelovanja, u stručnom i interesnom određenju),

- *u vremenskom kontinuitetu.*

1.2. SAMOSTALNOST U DJELOVANJU

Statutom i njime definiranim zadacima članstvo se u svom organizacijskom usmjerenu i povezanosti te sadržajem rada želi aktivno odrediti spram političkih interesa i organiziranja (višestračka, izvansindikalna organizacija), spram formalno organiziranih i datih interesa (organizacije, ministarstva i njihova tijela, Sveučilište i Fakultet, druge profesije) i globalnih društveno-ekonomskih odnosa u koje su uronjeni. U tom određenju prepoznaće svoju kompetentnost, vlastitu snagu i vlastitu odgovornost za programiranje i provođenje svojih akcija, prepoznavajući svoj profesionalni interes, provodeći ga konkretnim postupcima i smjerovima, dogovornim uskladivanjem s drugima na ravnopravnom partnerskom načelu. Udruga je oruđe kojim članstvo i društva na prepoznatim potrebama i njihovom rangiranju prioriteta biraju: način rada, sredstva, ciljeve i subjekte, djelatno od samog začetka do realizacije izvršavajući postavljene zadatke, otklanjajući sve pritiske i utjecaje na primjeren način.

1.3. STRUČNA SAMOSTALNOST

Dvije tisuće socijalnih radnika u Hrvatskoj koji rade na poslovima socijalnog rada ili drugim poslovima ogroman su potencijal i snaga. Energija usmjerena organizacijski putem Udruge i uz kreativno korištenje stručnih znanja, specifičnih metoda rada, iskustava i informacija, može dati prave rezultate za dobrobit struke na svim područjima i na svim razinama. Taj potencijal uobličen u odgovarajuće oblike rada (sekcije, komisije, radna tijela) u integralnoj povezanosti društava s Udrugom, zahtjeva sudjelovanje velikog broja socijalnih radnika koji takva znanja i iskustva imaju, pri čemu se prema potrebi, razini i vrsti zadataka mogu djelatno uključivati drugi stručnjaci, znanstveni radnici ili institucije, pronalazeći zajedno odgovarajuće zajedničke oblike djelovanja.

2. ČLANSKA POVEZANOST I ORGANIZACIJSKA KOHERENTNOST

2.1. JEDINSTVENA EVIDENCIJA ČLANSTVA

Prioritetan je zadatak jedinstvena evidencija članstva s ciljem da se izradi adresar socijalnih radnika Hrvatske i da se, s druge strane, prepozna, odrede i dobiju stručnjaci koji se mogu odmah uključiti u konkretni rad u neki od organa ili tijela društava ili Udruge, ovisno o afinitetima i specifičnim znanjima koja imaju. Jedinstvena evidencija obuhvaća sve socijalne radnike određenog područja, bez obzira na to što i gdje rade (socijalni radnik koji obavlja poslove u struci i u djelatnosti, socijalni radnik koji obavlja poslove u struci, ali ima neku od upravnih funkcija, socijalni radnik koji obavlja neku od funkcija, socijalni radnik koji ne obavlja poslove socijalnog radnika, ali radi u nekoj od drugih profesija, socijalni radnik koji obavlja neke druge poslove zbog nemogućnosti zaposlenja ili nekih drugih razloga, socijalni radnik koji osobnim radom privatno obavlja djelatnost socijalnog rada, socijalni radnik koji privatno obavlja neke druge poslove ili djelatnosti, nezaposleni socijalni radnik, umirovljeni socijalni radnik).

Do potpune baze podataka može se doći direktnom metodom - upitnikom (uz povratnu informaciju o poznavanu drugih technika i interesa svakog člana), i uz komparativno sravnjivanje popisa, dobivenih od Fonda, Ministarstva, Fakulteta, Zavoda za zapošljavanje ili drugih izvora, a s ciljem da se kompjutorski obradi i djelatno prati stanje sa stalnim ažuriranjem podataka. Obvezu prikupljanja, slanja i ažuriranja podataka o svom članstvu, imaju društva, koja su obvezna ostvariti i djelotvoran sustav stalne komunikacije među članstvom po segmentima djelovanja i rada na svom području i prema drugim društvima i Udruzi.

2.2. ORGANIZACIJSKA KOHERENTNOST

Autentičnost ciljeva i mogućnosti njihova izvršenja određeni su stalnom komunikacijom unutar svakog društva zasebno. To znači da mora postojati sinkrono i komplementarno djelovanje među organima i tijelima društava i Udruge kao cjelovitog oblika udruživanja. Težište je Udruge u protoku povratnih informacija o potrebnom i učinjenom, iz čega proizlazi potreba jedinstvenog djelovanja na istoj ideji i istom metodologijom rada te prepoznatljivost izgrađene strukture svakog organizacijskog oblika (društvo, ogrank), zasebno i ukupno.

3. KORIŠTENJE STRUČNOG ZNANJA, METODA RADA I TEHNIKA U PROGRAMIRANJU AKTIVNOSTI I NJIHOVOJ REALIZACIJI, UZ OSOBNU ODGOVORNOST ZA RAD UDRUGE, ZA UVAŽAVANJE STRUKE I ZA IZVRŠENJE POVJERENIH ZADAĆA

Organi Udruge i društava i formalni su nosioci aktivnosti oko čijih se sadržaja okupljaju socijalni radnici na organiziran i svrhovit način.

Stručan pristup posebno je naglašen u radu komisija (4 komisije) i sekcija (7 sekcija i odgovarajuće podsekcije) pri Udruzi, odnosno radnih grupa, prema potrebi, koje su zadužene za izradu odgovarajućih programa. Tu se koriste i primjenjuju razne metode i tehnike rada, uključujući i istraživačko - znanstvene. Socijalni radnici koji vladaju specifičnim znanjima i tehnikama mogu ih primjenjivati sami, ili s drugima, ovisno o potrebama i interesima, a mogu osnivati razne terapijske, edukacijske grupe koje mogu biti ponudene drugim korisnicima ili vlastitoj struci, po odgovarajućim kriterijima i oblicima organiziranja.

Osim široke lepeze znanja koja imaju i akumuliranog iskustva koje posjeduju, socijalni radnici, da bi se pokrenuli iz sadašnje pasivnosti i frustrirane nemoći, trebaju prepoznati snažan motiv koji će svakog pojedinca potaknuti na aktivno sudjelovanje u postavljenim zadacima. Taj djelatni samodoprinos koji se očekuje od svakog člana na volonterskom načelu treba biti protkan spremnošću za ulaganjam osobnog vremena i dodatnih napora u kontinuitet izvršenja konkretnih programa. Prepoznati motiv treba razriješiti konflikt između osobnog interesa (stanja nesigurnosti i objektivna ograničenja) i zajedničkog, profesionalnog interesa, čije ispunjenje posredno i direktno zadovoljava osobne potrebe (potrebe za pripadanjem, slobodom, samopoštovanjem na društvenom planu). Taj motiv treba premostiti raskorak između osobnih očekivanja da će netko drugi dati gotova rješenja (stil ponašanja iz prijašnjih vremena) za potrebe ovog trenutka, koje nalažu autonomno,

slobodno i odgovorno kreiranje vlastite koncepcije (oslobodene od utjecaja centara moći i od utjecaja drugih profesija), na stručnim osnovama, utemeljenim programima rada, uz radost zajedničkog rada i sadržajnog okupljanja i druženja.

4. IZGRADNJA I OČUVANJE IDENTITETA (PREPOZNATLJIVOSTI) I STRUKE SOCIJALNOG RADNIKA I NJEGOVA PROMIDŽBA U SVAKOM POGLEDU, NA DRUŠTVENOM I OSOBNOM PLANU

4.1. IDENTITET SOCIJALNOG RADNIKA, KAO PREPOZNATLJIVOGL STRUČNJAKA

Metode socijalnog rada (rad na slučaju, grupni rad, rad u lokalnoj zajednici), utemeljene na teorijskim osnovama ove znanstvene discipline, prožete etičkim i humanim pristupom prema drugima (klijent, posao, zajednica, stručnjaci), upotpunjene drugim stručnim znanjima stečenim formalnim obrazovanjem, potvrđene stalnom praksom u radu na poslovima socijalnog rada na nekom od njegovih aplikativnih područja djelovanja određuju identitet socijalnog radnika kao prepoznatljivog stručnjaka. Tako postavljena definicija identiteta nužno je vezana uz integritet struke i njegovu artikulaciju u socijalnom okruženju.

4.1.1. IDENTITET I INTEGRITET STRUKE S OBZIROM NA POSLOVE KOJE OBAVLJA SOCIJALNI RADNIK

U svakodnevnoj praksi socijalni su radnici u stalnom raskoraku (i emocionalnom konfliktu) između stvarne stručnosti koju imaju i onih poslova koji su im zadani u radnom odnosu. U takvom realitetu, identitet struke stavljen je u drugi plan. Dok se narušeni integritet prešutno prihvata kao zbir nametnute dinamike određenja i konstelacije odnosa, kao i kompromis za egzistencijalnu sigurnost. Takvo je stanje prisutno u gotovo svim područjima socijalnog rada, a posebno u centrima za socijalni rad i sustavu socijalne skrbi - kao djelatnosti u kojoj je zaposelno gotovo 60% socijalnih radnika Hrvatske. Putem sekcije za socijalni rad u službama socijalne skrbi i djelovanja svih sekcija i svih organa Udruge, treba započeti s izradom normativa za socijalne radnike, započeti s diferenciranjem stručnih (s instrumentarijem) od administrativno-manipulativnih poslova, s problematiziranjem tog stanja na egzaktnim osnovama, i na izradi zakonske podloge koja bi pratila takve sustavne aktivnosti.

4.1.2. IDENTITET I INTEGRITET STRUKE S OBZIROM NA DRUGE PROFESIJE

Položaj socijalnog radnika kao praktičara obilježen je pokušajem miješanja identiteta drugih struka s identitetom socijalnog radnika i narušavanjem integriteta profesije zahtjevima i stanjem u socijalnom radu kao djelatnosti. Taj raskorak možemo pratiti u nekoliko tipova reakcija:

- određen broj socijalnih radnika zbog nemogućnosti ispunjenja svojih potreba i potreba za afirmacijom u obavljanju poslova socijalnog rada, nekritički je i inercijom stanja prihvatao druge modele rada (medicinski, psihološki), prepostavljajući ih identitetu struke,

- određen broj socijalnih radnika zbog nedostatnosti u svom formalnom obrazovanju prilazio je edukacijama psihoterapijskog tipa, za koje je prepostavljao da mu mogu pomoći u radu s klijentima, pri čemu je dolazilo do zamjene identiteta na relaciji socijalni radnik kao izvorna profesija - terapeut,

- određeni broj socijalnih radnika zbog svakodnevne uronjenosti u nepovoljna stanja (patologiju) svojih klijenata, zbog negativne identifikacije od socijalnih sredina s klijentima, i stalnom marginalizacijom njihovih poslova, zbog frustrirane nemoći da stvarno riješi nepovoljna stanja i zbog nepriznavanja uloženih napora od klijenata, otišao je u druge profesije, obavlja druge poslove ili je prihvatio nove uloge u djelatnosti socijalnog rada.

Akceptirajući ove tipove reakcija socijalnih radnika na prirodu poslova koje obavljaju, na Udrizi je da pronađe efikasnije metode rada s klijentima (uključujući samozaštitne mehanizme za profesiju) gradeći prepoznatljiv i poželjan identitet stručnjaka u kontinuiranom naporu i u suradnji sa socijalnim radnicima.

Nesigurnost u nošenju identiteta sa tendencijom njihova mješanja i posljedično tome narušavanja integriteta struke, zamijećeni su na relaciji socijalni radnik - druge profesije. U tom području treba nastojati izgraditi jedinstveni i poželjni model koji osigurava identitet struke u svom izvornom načelu putem kompetentnog poznavanja mjesta, uloge, razine djelovanja i dosega vlastitog rada, u timskom radu i u individualnom odnosu prema stručnjacima drugih profila.

4.2. DIGNITET - PROMIDŽBA STRUKE

Dignitet struke čini spektar prepoznatih elemenata. Ova dva aspekta - dignitet i promidžba struke - koji zadiru u status i položaj struke, mogu se postići tek kao rezultanta konkretnih i kontinuiranih nastojanja i akcija prema relevantnim činiocima koji ih određuju.

4.2.1. FORMALNO OBRAZOVANJE U CENTRU ZA OBRAZOVANJE SOCIJALNIH RADNIKA

a) Program obrazovanja, s naglaskom na kolegijima posebnog značenja za struku i praksi socijalnog rada. Program studija i kolegija za svaki semestar treba biti evaluiran potrebama socijalnih radnika i verificiran kroz međusobnu suradnju Udruge i Fakulteta.

b) Mogućnost stjecanja znanstvenog stupnja i statusa na području socijalnog rada

c) Mogućnost specijalizacije iz područja socijalnog rada, odnosno specijalizacije iz drugih znanstvenih područja, po afinitetima.

Sva tri segmenta programske orijentacije u području formalnog i statusnog oblika obrazovanja socijalnih radnika proizlaze iz potrebe i stanja u struci. Mogućnost njihove realizacije uslijedit će procjenom i njihovom obradom sa svim reprekusijama, kroz razgovore s Fakultetom, Sveučilištem, Ministarsvom za znanost, Ministarstvom za rad i socijalnu skrb, odnosno drugim relevantnim činiocima.

d) Kontinuirana edukacija socijalnih radnika iz stručnih područja koja su značajna za njihov svakodnevni rad. Na osnovi snimljenih potreba s terena moglo bi se pristupiti izradi programa koji bi obuhvaćali razne oblike edukacije (seminari, ciklus predavanja, savjetovanja), područja edukacije (pravo, psihologija, metode rada i druga), opseg edukacije (satnica) i ostalih elemenata koji su važni za njihovu koncepciju. Tako koncipirani Programi mogu biti predmet suradnje s Fakultetom i drugim meritornim instancijama.

e) Organizirana praksa studenata (mentorstvo, praktikumi) čini važan i osjetljiv segment uvođenja studenata u svijet socijalnog rada (po područjima djelovanja), te joj treba posvetiti posebnu brigu, putem kvalitetnih programskih pristupa. Udruga putem svojih sekcija ili komisija, u suradnji s Fakultetom, može sustav praktičnog rada studenata podići na višu razinu.

f) Uvođenje tehnika savjetodavnog rada u program obrazovanja studenata, omogućuje profiliranje visokostručnog socijalnog radnika koji stečena znanja i sposobljenosti može djelatno primijeniti u radu s klijentima. Ovaj pristup ne ugrožava identitet i integritet struke, već ga postavlja u širi konceptualni okvir koji može odgovoriti kompeticiji drugih struka.

Osim toga nedostatak tih tehnika mnogim je socijalnim radnicima bio smetnja da se na ravnopravnim osnovama uključe u timski rad. I kao treće, poznavanje tehnika savjetodavnog rada može biti efikasan model u rješavanju nepovoljnih stanja klijenata, odnosno može biti efikasno sredstvo i samozaštitni mehanizam, koji štiti od posljedica na poslovima socijalnog rada.

4.2.2. IZDAVAČKA DJELATNOST

Dobrim dijelom promovira profesiju dajući joj stručni profil, odgovarajući društveni okvir i značenje te stratešku podršku. U tom dijelu izgradnja identiteta struke i u svjetlu promidžbe profesije Udruga će prema finansijskim mogućnostima djelovati na osnivanju vlastite izdavačke djelatnosti, sa svim elementima koji je čine. U sadašnjem trenutku akumulirano iskustvo socijalnih radnika (u radu s prognanicima, ranjenicima, drugim kategorijama), iz raznih sfera djelovanja trebalo bi poticati, uobličiti i pretočiti u pisani oblik. Udruga bi tako napisana iskustva mogla izdavati u obliku separata, članaka, biltena ili novina.

4.2.3. OSTVARIVANJE ZAKONSKIH PREPOSTAVKI ZA SAMOSTALNO I PRIVATNO OBAVLJANJE POSLOVA SOCIJALNOG RADA I SOCIJALNE DJELATNOSTI

Na razini Udruge valja utvrditi sve zakonske mogućnosti u razgovorima i dogоворима s Ministarstvom rada i socijalne skrbi, Fondom socijalne zaštite i drugim institucijama koje su meritorne za realizaciju tog programskog zadatka.

4.2.4. RAZLIKOVANJE POJMA I ZNAČENJA "SOCIJALNI RADNIK" I "SOCIJALNI DJELATNIK"

Prisutna je tendencija zamjene nomenklaturom zanimanja definiranog pojma koji određuje struku i pojma djelatnosti. Dakle, pojma koji u smislu radnog odnosa određuje

obavljanje poslova bez obzira na to kojoj djelatnosti i bez obzira kojoj struci obavljanje konkretnih poslova pripadalo. U svjetlu distinkcije tih pojmova, Udruga se zalaže za njihovim potpunim i pravim predstavljanjem i podizanjem njihova ugleda na širem društvenom planu.

4.2.5. KONTAKTI S JAVNOŠĆU

Kao kontinuiranu djelatnost Udruge osigurava stalnu prisutnost struke u žarištu društvenih zbivanja, osiguravajući joj aktualnost i važnost. Iz tih je razloga potrebno održavati konferencije za tisak, osigurati priloge za TV i radio emisije, sa željom za njenim potpunim i pravim predstavljanjem i podizanjem njenog ugleda na širem društvenom planu.

Razradom elemenata koji čine i koji određuju identitet i integritet struke dane su polazne osnove prema kojima socijalni radnici trebaju graditi i održavati svoju prepoznatljivost u odnosu prema drugim zanimanjima. Istodobno su tim putem Udruzi dani sadržaji akcija važni za svakog njenog člana i smjernice za njeno djelatno određenje i konkretne poteze prema subjektima koji su utjecajni u kompleksu rješavanja tog pitanja. Dignitet i status socijalnih radnika čini zbir povezanih elemenata koji su u stalnom međuodnosu. Složenost i prepoznavanje njihova zasebnog značenja Udruzi otvara čitav spektar konkrenog rada preko njezinih organa s intencijom da svaka promjena nabolje ostvaruje uvjete za poboljšanje statusa struke u cijelosti. Pri tome treba imati na umu da su svi elementi značajni, i da tek rješavanjem svih pitanja zasebno, i u cijelosti, socijalni radnici mogu očekivati promociju struke potvrđenu i na socijalnom planu.

Programskom orijentacijom razrađeni su i prepoznati principi važni za organizaciju i rad Udruge. Njihovim povezivanjem u spektar međuodnosa i značenja i logički postavljenih premissa, s ciljem prepoznavanja interesa profesije, dane su polazne osnove kojima se izgrađuje identitet struke i svjesno promiče profesija u kontinuitetu pažljivo biranih i konkretnih programiranih akcija i njihova djelovanja.

Na nama je da programsku orijentaciju prihvativimo i razradimo konkretnim programima rada.